

Andrzej Nowak

Konin

Informator Archeologiczny : badania 1, 163-164

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

K O N I N

Muzeum Zagłębia Koniańskiego

Badania prowadził mgr Andrzej Nowak, finansował WKZ w Poznaniu.

Badania objęły trzy stanowiska: pierwsze, znane wcześniej z badań niemieckich i polskich okresu powojennego, położone było w międzyrzeczu Warty i Powy; drugie, zlokalizowane w roku bieżącym, znajdowało się na terenie prawobrzeżnego Konina /osiedle nr V/; trzecie natomiast na terenie starego miasta Konina w rejonie ulic: Zamkowej, Placu Zamkowego, Westerplatte i Polskiego Czerwenego Krzyża.

Na podstawie uzyskanych materiałów pierwsze dwa stanowiska odnieść możemy do okresu wpływów rzymskich, trzecie natomiast wiązać należy ze schyłkiem wczesnego średniowiecza i późniejszymi okresami dziejów miasta Konina.

Podczas prac na stanowisku pierwszym chodziło o sprawdzenie czy występują tu jeszcze jakieś groby i jakie jest ich powiązanie z pobliską osadą. Na stanowisku drugim starano się ustalić chronologię i zasięg nowo zlokalizowanego obiektu. W trzecim wypadku chodziło natomiast o odtworzenie pierwotnej topografii miasta i uzyskanie danych dotyczących chronologii i rozwoju osadnictwa na terenie Konina.

Na stanowisku pierwszym stwierdzono występowanie warstwy kulturowej o miąższości 10 - 20 cm z niewielką ilością ceramiki, którą wiązać możemy z okresem wpływów rzymskich. Dane te pozwalają przyjąć istnienie osady, obok znanego już znacznie wcześniej cmentarzyska rzymskiego.

Na stanowisku drugim zaś odkryto i przebadano groby jamowe i jeden popielnicowy. Groby jamowe były ubogo wyposażone i zawierały obok ułamków naczyń, węgla drzewnego także metalowe zabytki /dwa noże i jedną fibulę/. Grób popielnicowy natomiast wyposażony

był w nóż żelazny, zapinkę i okucie wiadra drewnianego. Zebrany materiał pozwala zatem nowo odkryte cmentarzysko datować na starszy podokres wpływów rzymskich.

Na stanowisku trzecim, na podstawie uzyskanych danych ustalono, że obecny Plac Zamkowy stanowi część wzniesienia o wyraźnie zaznaczonych stokach, które w okresie wczesnośredniowiecznym nie były zasiedlone, a znajdujące się tu relikty osadnicze spoczywają na złożu wtórnym. Stwierdzono ponadto, że osadnictwo na terenie starego miasta Konina rozwijać się zaczęło od XV wieku a szczególna jego intensyfikacja przypada na okres od XVII do XIX wieku. Prace te zatem wykluczają istnienie tutaj wczesnośredniowiecznego grodu obronnego.

K R A S I C Z Y Ń, pow. Przemyśl patrz wczesne średnio-
wiece

K U N I C E, pow. Myślenice patrz wczesne średnio-
wiece

L D Z A Ń, pow. Łask Muzeum w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Jażdżewska w okresie od 8-23. IX., finansował WKZ w Łodzi.

Prace o charakterze ratowniczym przeprowadzono na stanowisku 5 położonym na tzw. Piaskowej Górze, na wysokim, lewym brzegu rzeki Grabi. Już wstępne badania penetracyjne w ub. r. pozwoliły tam stwierdzić istnienie szczątków osady otwartej, datowanej ceramiką na II - III w. n.e. Zabezpieczono wówczas pale-